

prima instanță - (Judecătoria Bălți) S. Ghercavii
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎN C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Covalciuc Mariana,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cernov Vladimir
împotriva Marianeii Covalciuc cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 martie 2017 prin care a fost admis
apelul declarat de Covalciuc Mariana, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 27
octombrie 2016 în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea în această
parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile au fost respinse.

În rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2016 Cernov Vladimir a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Marianeii Covalciuc cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la data de 16 august
2015, în apartamentul nr. 45 situat pe str. Dostoievski 16 municipiul Bălți,
proprietara căruia este Covalciuc Mariana, a avut loc scurgere de apă, în rezultatul
căreia a fost inundată baia din apartamentul nr. 41, ce-i aparține cu drept de
proprietate, situat pe aceeași adresă.

Faptul dat a fost inspectat și documentat de către membrii comisiei ACC-8 din
18 august 2015, fiind întocmit actul respectiv.

De asemenea, a menționat că pentru stabilirea mărimii prejudiciului material
cauzat prin inundarea apartamentului, a fost efectuată expertiza, în rezultatul căreia
au fost constatate următoarele defecțiuni: pe tavanul din plăci de gipscarton sunt
urme de scurgeri, în special împrejurul plafonului și la îmbinările dintre tavan și
perete, în colțuri, deasupra ușii. Stratul de vopsea din emulsie apoasă pe bază de
copolimeri vinilici și stratul de glet era parțial distrus, suprafețe decojite, pete
îngălbenite. Teracota la îmbinarea din partea de sus a pereților erau deformată, aveau
crăpături, în unghere erau pete înnegrite sub forma unei pelicule de săruri minerale

care ies din structura peretelui. În încăperea se simțea miros puternic de mușești.

Conform raportului de expertiză din 30 septembrie 2015, prejudiciul material cauzat în urma inundației apartamentului a constituit suma de 2199,50 lei.

La fel a relatat că la 10 februarie 2016 a expediat în adresa pârâtului scrisoarea, prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului cauzat, însă la cererea înaintată nu a fost primit nici un răspuns.

Cernov Vladimir solicită încasarea de la Covalciuc Mariana a prejudiciului material în mărime de 2199,50 lei, a prejudiciului moral în mărime de 2000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 27 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Cernov Vladimir a fost admisă parțial și s-a încasat de la Covalciuc Mariana în beneficiul lui Cernov Vladimir prejudiciul material în mărime de 2199,50 lei, prejudiciul moral în mărime de 1000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 4061,58 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 martie 2017 a fost admis apelul declarat de Covalciuc Mariana, casată hotărârea Judecătoria Bălți din 27 octombrie 2016 în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile au fost respinse. În rest hotărârea a fost menținută.

La 11 mai 2017 Covalciuc Mariana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea încasării prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată și de a pronunța în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurenta Covalciuc Mariana, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a interpretat în mod eronat legea.

Susține că instanțele de judecată nu au dat apreciere corespunzătoare faptului că din conținutul actului nu rezultă că ar fi încălcat cerințele de exploatare a sistemului de aprovizionare cu apă în apartamentul său.

Astfel, consideră că actul întocmit nu reflectă cauza pătrunderii apei în baia intimatului, iar faptul că apartamentul său se află deasupra apartamentului intimatului nu poate constitui confirmare a scurgerii apei din apartamentul său.

Totodată, menționează că la întocmirea actului nu a participat un specialist în domeniul instalațiilor sistemului de aprovizionare cu apă, nefiind întocmit un raport tehnic privitor la sursa de la care s-a scurs apa în apartamentul intimatului.

Cu atât mai mult că, comisia a fost formată din 3 membri în lipsa împuternicirilor corespunzătoare, iar baia intimatului a fost examinată fără a fi înștiințată, fiind lipsită de dreptul de a contesta concluziile comisiei.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia la 14 martie 2017.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 mai 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea

căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat Covalciuc Mariana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Covalciuc Mariana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari